

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 22sten MEI 1841. N. 21.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 5 Mei 1841.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie in dato 21 April dezes jaars No. 149, zyn met wyziging van hunnen vorigen titel van onder officieren by de werkzaamheden op het eiland Bonaire, aldaar geplaatst, als:

de Heer A. H. Steeling Leseur als opzigter van de eerste klasse
en
de Heeren G. Schotborgh Hz.
en
J. B Schotborgh
als opzigters van de 2de klasse.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Amnestie.

Over de voorgestelde wet van Amnestie in de jongste zittingen van het Congres van Venezuela, vinden wy het volgende in de *Venezolano* van den 26 April jl.:—

"De tyding, welke wy heden moeten mededeelen, zal verwondering baren en een droevig gevoel verwekken. De amnestie, de schitterendste daad der wetgevende magt van 1841, is by de archiven neergelegd geworden. Het onverwachte gekletter van den donder en het schieten van den bliksem in het midden van een helderen zomer dag zullen niet zoo veel verbazing verwekken als deze geweldige slag van het gezag. De vervaarlyke beschouwing der vernielingen van dit verwoestend luchtverschynsel zal den geest niet zoo zeer ter nederslaan als de stille overweging der zedelyke en staatkundige uitwerkselen van deze handelwyze der wetgevende magt. Wy zullen dezelve uit een zetten.

"Het gevoel opwekkend vertoog van den Heer Ibarra wekte op de grootmoedige en verhevene gevoelens der achtbare kamers van vertegenwoordigers, en uit derzelver midden werd eene commissie benoemd, die de amnestie voorstelde. De kamer wist, dat de personen, welke thans de uitvoerende magt bestieren, bezield zynde met den partygeest en gedreven door byzondere belangen, zich zouden verzetten tegen deze eenstemmigen maatregel, doch te werk gaande met die edelmoedigheid, welke het kenmerk is van liberale beginselen, en met die openhartigheid, welke de geregtigheid inboezemt, riep zy het ministerie in derzelver midden. De Minister verklaarde stout weg de neigingen zyner listige staatkunde en beweerde in naam van een opperhoofd, die moede is van vergiffenis te schenken en vergiffenis te erlangen, dat men niet vergeven moet. Dit niettegenstaande keurde de kamer met eene groote meerderheid, in drie by de grondwet voorgeschrevene beraadslagingen een ontwerp van wet goed, waarin zy eengroot deel van derzelver grootmoedige overtuigingen opofferde, doordien de aanhangelingen en deelgenooten van de uitvoerende magt niets onbeproefd zouden laten om het geloof te doen ingang vinden, dat de Senaat tegen de amnestie was. Met 30 stemmen werd in de derde beraadslaging de verdenking opgeheven, welke de ministerielen op de kamer van vertegenwoordigers ook gelegd hebben. Het ontwerp van wet ging naar den Senaat en dadelyk werd het bedrog ontdekt en de verdenking opgeheven, welke ten laste van deze wetgevende vergadering is gelegd geworden. Zy breidde het ontwerp van wet uit, maakte de amnestie algemeen en zonder eenig voorbehoud, zelfs met inbegrip der toenmalige leden van het Hooge geregtshof, welke door het Congres zyn gesuspendeerd geworden ten gevolge der civiele zaak van kolonel Stopford en van Mevrouw Tovar. Het ontwerp van wet had in den Senaat tot 20 stemmen voor zich, en men zag er vele patriotten, die tydens de omwenteling sterk tegen het schenken van vergiffenis waren, thans op eene grootmoedige wyze in derzelver belang spreken. Al de opgeworpene tegenwerpingen van de ministeriele party werden beschouwd als onregtvaardig en strydig te zyn met de algemeene belangen, en zy moest zich tevreden stellen met het aanwenden van pogingen om zoo veel mogelyk den voortgang dier wet te vertragen. De wet ging terug naar de kamer van vertegenwoordigers om al of niet met de door den Senaat gemaakte veranderingen te worden opgenomen, en tegen alle verwachtingen der tegenparty, dat dezelve, thans algemeen en zonder eenig voorbehoud zynde, er minder verdedigers zoude vinden, werd dezelve door eene aanzienlyke meerderheid aangenomen met afkeuring nogtans van het artikel, waarby de gesuspendeerde regterlyke personen in begrepen worden, als zynde het in deze eene geheel vreemde zaak.

"Van dat oogenblik af aan moest men het als ontwyfelbaar beschouwen dat de uitkomst gunstig zoude zyn: want de Senaat der Republiek kon de onregtvaardigheid niet begaan om het ontwerp van wet nederteleggen by de archieven zonder in de grootste tegenstrydigheid te vervallen en zonder zich te berooven der hooge welvoegelykheid, welke denzelve toekomt. Indien de Senaat de amnestie aan de gecompromitteerden in de gebeurtenissen van 1835 als regtvaardig en overeenkomstig het algemeen belang beschouwt, zoo is het blykbaar, dat deze regtvaardigheid en deze overeenkomst van belang moesten blyven bestaan, ofschoon de drie burgers, die als regters op deze of gene wyze een vonnis geveld hadden in eene civile zaak, welke geene de minste betrekking heeft met de gebeurtenissen van het jaar 1835, by dezelfde wet wierden geindulteerd.

"Intusschen werd het ministerie tot wanhoop gebragt. De onafhankelykheid van de wetgevende magt stond op het punt om gevestigd te worden; zy stond zich vry te maken der voogdyschap van de uitvoerende magt; de natie ging uit zich zelve den eersten maatregel nemen, een maatregel geheel voor deszelfs uitsluitelyk welzyn, met een vry geweten en met de der natie betaamde waardigheid en grootheid. Het gezag moest nu al deszelfs magt uitoefenen en de *watervallen des Hemels* gebroken zynde, gelyk de schryver van de heilige schrift zeide, kwam de zondvloed over de Aarde. De zondvloed van aanbiedingen, overeenkomsten, lastertalen, vrees, bedreigingen, gunstbetoon, kortom van alles had nu plaats. Aan den yverzuchtigen constitutioneel werd deszelfs dierbare hulk tusschen klippen en riffen voorgesteld, in gevaar te vergaan. Den vreesachtigen brengt men ysselykheden te binnen, welke uit verhalen en geschiedenissen genomen zyn om hen beangst te maken. Aan eenigen gaf men de verzekering, dat de tegenwerpingen van de uitvoerende magt reeds ingeschrift waren, en dat het stemmen voor de wet dus geene andere uitwerking zoude hebben, dan zich gehaat te maken: omdat de President voor vast besloten had zyne bekrachtiging aan dezelve te weigeren; en men maakte hierop eene menigte gevolgtrekkingen, allen van eenen bedroevenden en schadelyken aard. Aan anderen stelde men voor oogen het groot gevaar, waarin wy verkeerden om Obando op ons te zien aanrukken, en andere dergelyke voorvallen meer, en zulks met zoo vele waarschynelykheid als de wederopstanding van Carujo. Om de vrees ten toppunt te doen stygen zeide men, dat naar het gevoelen van Generaal Paez, het laatste uur van het vaderland was geslagen, het lag ter neergeveld door lanzen en geweren, met de groote garde onder wapen en de paarden gezadeld; en dat hy, wanneer de wet naar het paleis moest gezonden worden, zich naar zyne hatos zoude begeven, van waar hy, gelyk men verzekert, met gedroogde oogen en helder voorhoofd het schouwspel zal aanschouwen, dat de gansche aarde zich zoude omkeeren, en dat het vuur van Babyloniën ons allen zoude verteeren, zonder dat hy een penning zoude geven om het te verhoeden en zonder zich het minste om ons lot te bekommeren, genietende alleen van het geen hem toebehoort, aan de onbarmhartigheid van het geweld overlatende alles wat aan anderen is toebehoorende. Dan daar niets van dit alles genoegzaam was, moest men de toevlugt nemen tot andere maatregels, welke de welvoegelykheid van de *Venezolano* verbiedt hiervan melding te maken.

"En daar echter niets scheen als nog in staat te zyn om het doorgaan van de wet te verhinderen, nam men de staatkundige list by dit alles te hulp, en gebruik makende der afwezigheid van twee senateurs, een derde ophoudende aan de deur van zyn huis, de aandacht van een vierde opwekkende op iets hem zeer belangende en de meerderheid, welke er nog bestond ten gunste van de wet, scherp gade slaande, erlangde men de stemming tegen dezelve."

Deze is de geschiedenis van het voorgestelde wets ontwerp van de Amnestie. Algemeen betreurt men, dat de wet niet is doorgegaan en verfoeit men de knipperyen van het ministerie in dit geval.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 Mei 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 29 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Inschryving voor Wissel.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 24 dezer, verkocht zal worden eenen Wissel op het Ministerie van Marine en Kolonien, groot plus minus, *vier honderd vyftig guldens,* betaalbaar twee maanden nazigt, met bepaling dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen. Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des morgens uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 21 Mei 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaaldebrieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

M. J. Niewindt.
Betoriena Bonet.
Sovi Cornero.
Saniet Hutchings.
Fransisco Gabriel Cristian.
Martina Ulayra Dewindt.
Benjamin Suares.

Curaçao den 21 Mei 1841.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 21 Mei 1841.

HET Collegie der Wees onbeheerde en desolate boedelkamer en de Heer A. H. STEELING LESEUR, als daartoe behoorlyk by acte gemagtigd, zullen op aanstaanden Maandag, den31dezer maand, in het beneden locaal van het Weeskamers gebouw, aan de meestbiedenden openlyk verkoopen:

— de Plantagie genaamd DANIEL, gelegen in het 3de district der West divisie, met derzelver inventaris.

— Twee Huizen, gelegen in de Willemstad alhier onder Nos. 78 en 198, benevens nog

— Een en twintig koppen slaven,

allen toebehoorende aan den Heer J. P. LESEUR alhier te lande woonachtig; zullende van af den 24 dezer de bewyzen van eigendom der effecten, als mede de veil conditien, ter Weeskamer voormeld ter visie liggen.

De fungerende Weesmeester,
H. KIKKERT.

C. L. VAN UYTRECHT verzoekt aan elk dien het moge aangaan, om aan niemand iets voor zyne rekening aftegeven, dan op vertooning van een schriftelyk bewys door hem of zyne huisvrouw onderteekend, en aan de genen die van hem, wegens geleverde winkelgoederen, te vorderen hebben, om hunne rekeningen aan hem ter vereffening in te zenden.

Curaçao den 21 Mei 1841.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
MEI 1841.

V. M. Woensdag den 5 te 9 u. 29 m. 'smorgens.
L. K. Donderdag den 13 te 11 u. 45 m. 'smorgens.
N. M. Donderdag den 20 te 7 u. 8 m. 'savonds.
E. K. Donderdag den 27 te 10 u. 34 m. 'smorgens.

Verleden Woensdag, den 19 dezer, is Z. M. brik MERKUUR, gekommandeerd door den Kapitein ter Zee H. KETJEN, naar Suriname vertrokken.

Naar luid der St. Thomas Courant van den 12 dezer had de politie in Marseille eene zamenzwering ontdekt, welke op den 23 Maart zoude uitgebroken zyn. Het doel der zamenzwering was om de schepen in de haven in brand te steken en de bank, het kantoor van den ontvanger generaal en andere plaatsen, waar geld bewaard wordt, intebreken. Verscheidene dagen vóór den 23 had men eene beweging opgemerkt onder personen, welke in betrekking stonden met geheime genootschappen; er waren verscheidene dingen voorgevallen, welke eene aannaderende uitbreking eener zamenzwering aankondigden; en naamlooze brieven en vertrouwelyke waarschuwingen van eenige der leden dier geheime genootschappen, welke aangezocht waren in de zamenzwering deel te nemen en het hagchelyke derzelve hadden ingezien, ontdektten het plan der zamenzweerders. De leden dezer genootschappen hadden de verzekering bekomen, dat andere afdeelingen hunner genootschappen te Avignon, Nismes, Carpentras, Montpellier en Carcassonne tot hunnen bystand zouden komen. Op den nacht van den 23 Maart zoude het plan ten uitvoer gelegd worden, toen men zich verzekerd had der werklieden aan het kanaal van Marseille.

De gezagvoerders aldus gewaarschuwd zynde, hadden alle maatregels genomen om de uitvoering van het plan te beletten en de zamenzweerders gevangen te nemen.— Er werden gendarmes geplaatst op de wegen, leidende naar de kanalen, en het huis, waarin de zamenzweerders gewoonlyk hunne byeenkomsten hielden, werd door vermomde politie agenten bezet. Te elf ure begonnen de zamenzweerders te vergaderen en wel in groepjes van 5 á 6 personen. Hun getal bedroeg omtrent 250 á 300. De politie was gereed om met den bystand van de militairen de plaats der vergadering te omsingelen en al de aldaar bevindende personen in hechtenis te nemen, toen by de aannadering van eenen gendarme, op hem door eene groep van 5 of 6 zamenzweerders geschoten werd, hy hun schieten had beantwoord, en het teeken van den aanval gegeven is geworden. Dit schieten had echter de aandacht der zamenzweerders opgewekt, en voor dat de linie troepen konden aankomen, begonnen zy zich met de vlugt te redden. Toen de politie in front van het huis kwam, vond zy de deuren gesloten, welke echter met bylen open gehakt werden, doch men vond het huis ledig. De vlugtelingen waren digt op de hielen gevolgd, en 17 hunner werden gevangen gemaakt. Zy waren allen gewapend met pistolen en dolken, en eenigen hadden nog daarby degens op zyde; zy waren ook wel voorzien van patronen, pistolen en geweerkogels, percussien, enz.— Terwyl dit gaande was arresteerde de politie drie op gelyke wyze als boven beschreven gewapende personen onder een grooter getal, die in een publiek huis waren gekomen, hetwelk eene andere plaats van byeenkomst was. Den volgenden dag werden nog 21 andere in de zamenzwering ingewikkelde personen gearresteerd. Al de personen behooren tot de laagste klasse van het volk.

Gelyk het den lezer bekend is, was de stad Havre in Frankryk de stapelplaats der ruwe katoen voor de fabrieken in den Elsas, als mede voor de koloniale produkten voor het Noord oostelyke gedeelte van Frankryk. Het vervoer dezer artikelen echter leverde eene groote zwarigheid op, doordien het midden van Frankryk meerdere verhevenheid heeft dan het oostelyke gedeelte of de zeekust. Om deze reden is het dan, dat er onlangs tusschen Frankryk en Nederland een handels traktaat is gesloten, hetwelk zeer ten voordeele van beide dezer ryken is. Nederland vermindert hierby de inkomende regten op eenige fransche artikelen en schaft dezelven af op anderen, doch daarentegen worden door Frankryk insgelyks deze regten vermindert en afgeschaft op koloniale produkten, die uit Holland langs den Ryn in Noord oostelyk Frankryk worden vervoerd.

Deze overeenkomst is zeer voordeelig voor de fabrieken in den Elsas; want nu verkrygen dezelven de onbewerkte katoen langs eene water gemeenschap, namelyk langs den Ryn, uit Holland. De stad Rotterdam, die in lateren tyd reeds zoo zeer in bloei en welvaart is toegenomen, zal hierdoor nog uitgebreider handel verkrygen, daar dezelve thans de stapelplaats wordt der koloniale artikelen voor het Noord oostelyke Frankryk. De stad Havre daarentegen lydt zeer veel aan de gevolgen van dit traktaat, maar het gouvernement kan het algemeen belang niet opofferen aan het belang van eene enkele zeeplaats.

Thans kunnen de fabrieken in den Elsas mededingen met die in Duitschland; dat is, zy kunnen hunne fabriekaten goedkooper afleveren, dan te voren, doordien zy minder kosten aan vervoer hebben.

Het lang gedreigde onweer, dat boven Spanje hing, is dan eindelyk los gebarsten. De Paus heeft eene allocutie of aanspraak gehouden in de vergadering der kardinalen, waarin alles, wat de spaansche regering verrigt heeft in de kerkelyke zaken, sedert den dag van het overlyden van Ferdinand VII., verklaard wordt van nul en geener waarde te zyn, namelyk het verkoopen van kerkelyke eigendommen, het afschaffen der tienden, het bepalen der inkomsten der geestelykheid, het aanstellen van geestelyken, enz., dit alles wordt derhalven voor onwettig verklaard Vooral heeft Zyne Heiligheid geklaagd over het afschaffen van het pausselyke tribunaal, dat voor de benoeming der geestelyken de gelden moest innen en naar Romen overmaken; het aanstellen van geestelyken uit eigen gezag door de regering, zoo als de bisschop van Malaga, die bekend staat kettersche, dat is: protestantsche gevoelens te koesteren; en eindelyk het uitsluiten der geestelyken uit de amnestie, ten gevolge waarvan vele duizenden uitgewekenen naar Spanje zyn terug gekeerd, maar de geestelyken, die mede uitgeweken waren, zwerven nog in groote getallen in Frankryk en andere landen rond, en zy zouden tot den hongerdood gedoemd zyn, had de fransche regering van de kamers geene aanmerkelyke som aangevraagd voor het onderhoud der spaansche uitgewekenen.

Deze pausselyke aanspraak is in denzelfden geest opgesteld als de pausselyke bullen tegen Luther in vroegere eeuw, en de spaansche Courantiers maken er op de aanmerking, dat de Paus het stuk door de zich in Romen bevindende Carlisten heeft laten opstellen; dit is derhalve de oorzaak der toon van verbittering, die in hetzelve heerscht.

De spaansche regering heeft nog niets afgekondigd wegens het aflezen van dat kerkelyke stuk, doch volgens oude spaansche wetten mogen de geestelyken geene pausselyke bullen aflezen, zonder verlof der regering; en in vroegere eeuwen bestond er eene wet, bepalende: dat ieder bisschop of andere geestelyke, die eenige pausselyke bul zou afkondigen, zonder toestemming van den koning, met den dood zou gestraft worden. Thans zal het zoo erg niet afloopen, en de straf zal welligt tot een bannissement bepaald worden.

De regering in Spanje is ook zoo zeer

niet te beschuldigen; want alle veranderingen in het kerkelyke zyn voortgevloeid uit de natie zelve. De regering heeft zich in den aanvang er tegen verzet, en de gevolgen hiervan zyn geweest de herhaalde volksopstanden, welke zoo vele menschen levens hebben gekost.

De fransche Couranten zyn thans opgevuld met discussien der kamers wegens de versterking van Parys. Indien deze stad behoorlyk zal versterkt worden, namelyk met eenen doorloopenden en gebastioneerden wal om de stad zelven en vervolgens met afzonderlyke forten op eenigen afstand derzelven, dan zullen er twee duizend stukken geschut voor deze vestingwerken benoodigd zyn. De ongelegenheden, hieruit voortvloeijende, zullen zyn voornamelyk het opleggen van eene groote hoeveelheids kruid in de magazynen; hierdoor wordt het leven en de eigendommen der ingezetenen min of meer in gevaar gebragt. By het oprigten dier werken moeten vele gebouwen afgebroken en wandellanen gesloopt worden, waar achter een vyand zich zou kunnen nestelen. By een aanval op eene hoofdstad begint een vyand het allereerst om fraaije gebouwen te beschieten, of zoekt den aanvoer af te snyden, waardoor by eene groote bevolking al spoedig het gebrek zich laat gevoelen.

Al deze zwarigheden zyn oorzaak, dat de Paryzenaars niet gaarne hunne stad versterkt zien en het behoud van den vrede begeeren, indien men redelyke voorwaarden kan verkrygen, die nu af zal hangen over de aantevangene onderhandelingen aangaande de oostersche kwestie, waarin Frankryk deel zal nemen; doch is de eer en het belang der natie er mede gemoeid, dan moeten afzonderlyke belangen opgeofford worden. De hoofdstad versterkt zynde, zoo hangt van een enkelen veldslag het lot van het geheele ryk niet meer af, zoo als men in de jongste oorlogen zoo dikwyls heeft gezien. Ware bvb. in den veldtogt van 1805 de stad Weenen maar in zoo verre versterkt geweest, dat dezelve drie dagen had kunnen weerstand bieden, dan had het russische leger tot hulp van deze stad kunnen aankomen, en de afloop van den stryd zou niet zoo nadeelig zyn geweest.

Wy hebben in jongere Couranten niets naders gezien aangaande het aanzoek van den zoon des Maarschalks Ney in de kamer der pairs om het vonnis van die kamer tegen zyn vader geveld, vernietigd te krygen. Het is waar, dat het gedrag van den Maarschalk Ney, om zich in 1815 tegen de Bourbons te verklaren, geregtvaardigd is geworden door de omwenteling van July 1830; doch er bevinden zich waarschynelyk in die kamer nog leden, die voor den dood van den Maarschalk gestemd hebben, en die men nu zou beledigen door de verklaring, dat het vonnis van die kamer over den Maarschalk geveld, onwettig en by gevolg zyn dood een regterlyken moord is geweest.

Onder de hervormingen, welke thans in het turksche ryk zyn ingevoerd, behoort ook de afschaffing van het gebruik om jaarlyks eenige mannelyke kinderen te verminken, welke bestemd zyn voor de dienst in de harems van den Sultan en andere turksche grooten. Dit wreede gebruik stond byna gelyk aan eenen moord: want zy, die aldus verminkt zyn, bereiken hunnen vollen groei en ontwikkelen niet; zy blyven even zoo nietig en zwak van ligchaam, als zwak van geest. Thans zullen er ter oppassing dezer harems vrouwelyke bediendeh gebezigd worden. Deze maatregel moet ook op Egypte toegepast worden.

Aan de andere zyde zien wy uit een besluit van den Sultan, dat de engelsche en andere ambassadeurs van het viervoudige verbond den Sultan afgeraden hebben om eene amnestie te schenken aan de zeeofficieren, welke op de vloot waren, tydens dezelve tot den Pacha overging. Dit is het eerste voorbeeld in de hedendaagsche geschiedenis, waarin na een vredes traktaat geene amnestie verleend wordt. Nu loopen vele menschen gevaar om levend gespiest te worden. Dit gedrag van de mogendheden zal wederom verbittering in Frankryk verwekken. Ook zyn de provintien in Nubiën en Abyssiniën, welke door den Pacha op onbeschaafde volken veroverd zyn, niet in het erfelyk pachalaat begrepen, hetwelk op nieuw een hinderpaal voor de verzoening met Frankryk moet zyn.

De Britsche Vlootvoogd Napier

Napier is een buitengewoon mensch. Vroeger fregatskapitein zynde, werd hy reeds voor eenen tweeden lord Cochrane gehouden; in zyne dolkoenheid gaat hy evenwel niet blindelings voort; by zyne stoutheid paart hy veel behendigheid en overleg. Stout is hy, door het behagen, dat hy er in schept, om telkens tegen den gapende mond van het geschut in te loopen; nergens is het hem zoo wel als in het gewoel en in het gevaar van het heetste gevecht, by de worsteling man tegen man.— By zyne vurigen aard paart hy een' rusteloozen, onbedwingbaren ondernemingsgeest. In den jongsten *Amerikaanschen* oorlog, voeren hy en de kapitein Gordon, met hunne fregatten, niettegenstaande duizend hinderpalen hun in den weg stonden, de Potomac op, tot aan de stad *Alexandrië*, waar zy de magazynen vernielden en den vyand menige afbreuk toebragten. Op hunne terugvaart moesten zy digt voorby eene vooruitspringende hoogte in de rivier varen. Hier hadden zich, door struikgewas gedekt, 4 à 5000 Amerikanen geplaatst, die door hun pelontonvuur de geheele manschap van de beide fregatten hoopten te treffen. Gordon en Napier waren echter op hunne hoede. Toen zy de gevaarlyke plaats naderden, legden zy hunne beide bodems naar stuurboordszyde over, waardoor het geschut aan bakboord eene hoogere rigting kreeg; bovendien werd de manschap door ondoordringbare muren van opgestapelde hangmatten, zeilen, enz. tegen de geweerkogels beveiligd; het geschut werd drie dubbel geladen met kartetsen, geweerkogels, stukkenyzer, spykers, enz. Hiermede werd het struikgewas aan den oever schoon geveegd van Americanen, die zonder den gehoopten buit uit elkander stoven. Napier zelf kwam echter niet geheel vry. Verachtende alle dekkingsmiddelen, sprong hy op een hooger gedeelte van het dek, om van daar de verwarring en vlugt der vyanden te zien, en ontving hier eenen musketkogel in den achterhals. Een gevolg van deze zware wond is de voor over gebogen houding van zyn hoofd, hetgeen den persoon des dapperen kapiteins eigenaardig kenmerkt. Zyne latere daden zyn wel bekend, zoo als zyne in twaalf minuten volbragte verovering der vloot van don Miguel.— Eene gelyke geestdrift en werkdadigheid heeft hy in zyne tegenwoordige dienstbetrekking aan den dag gelegd. Hy was onder de eersten, die op de syrische kust aan land stapten, in zyne hemdsmouwen in de loopgraven arbeidde en het belegeringsgeschut hielp plaatsen. De bemagtiging van *Sidon* moet hy aan den admiraal Stopford met de lakonische woorden gemeld hebben: "*Sidon* is ons. Ik ben dik bestoven en zeer hongerig." Zulk een man moet, aan de spits van goede matrozen en liniesoldaten, alles gelukken.

Trek van de edele denkwyze van
WASHINGTON.

Toen Washington President der Vereenigde Staten van *Amerika* was, werd hem, door een zyner oudste en hartelykste vrienden, het verzoek gedaan, om hem met eenen opengevallen en voordeeligen post te willen begunstigen, welken hy alleen het regt had te begeven. Deze vriend was Washington's krygsmakker geweest en had hem in het veld vele bewyzen van gehechtheid gegeven. Hy was daarna de huisvriend van den President geworden, en de geheele wereld dacht, dat hy slechts om den post te vragen had, om dien te verkrygen. Hierdoor zou de betrekking tusschen de twee vrienden nog grooter worden, en de mingegoede zou zich voor het overige zyns levens van een aangenaam onderhoud verzekerd zien.

Deze verwachting scheen nog te zekerder, dewyl een andere sollicitant een verklaard tegenstander van Washington was, in deszelfs politieke loopbaan. Hy kon dus geen de minste aanspraak maken op de gunst en vooringenomenheid des Presidents voor hem. En echter Washington begunstigde hem met den post, tot ieders verbazing.

Een gemeenzaam vriend waagde het, den Generaal zyne bevreemding over deze handelwyze open te leggen, en noemde dezelve onregtvaardig. Washington antwoordde hem: "Ik zie en ontvang mynen ouden vriend met het grootste genoegen. Ik bemin hem hartelyk. Hy zal my altyd welkom zyn. Maar met al zyne hoedanigheden, is hy niet geschikt voor dien post. De ander bezit juist al die talenten, welke daartoe noodig zyn. Ik heb dus moeten kiezen. Myne persoonlyke gevoelens hadden hier geene stem. In dit geval was ik niet George Washington, maar de President der Vereenigde Staten. Als George Washington zal ik mynen ouden krygsmakker alle mogelyke diensten bewyzen; maar als President der Vereenigde Staten kan ik niets voor hem doen."

Welk eene regtschapenheid! Welk een voorbeeld, dat vaderlandsliefde boven vriendschap moet gelden!

De opzigtige Kleederdragt treffend bestraft.

Eene dame, die zich te *Longchamps* door eene kleeding, welke den natuurlyken staat nabootsen moest, had onderscheiden, kreeg eenige dagen daarna een mahoniehouten koffertje ten geschenk, waaraan een gouden sleutel hing, en dat ten opschrift had: *Gewaad voor Mevrouw* ***. Men bragt haar dit koffertje, terwyl zy in een talryk gezelschap zich bevond. Ieder was even nieuwsgierig, welk een fraai gewaad hetzelve bevatten zou. De een voorspelde dit, de ander verwachte dat.— Nauwelyks kon men wachten tot dat het koffertje geopend was, en toen vond men in hetzelve...... een *Vygeblad.*

"Niets is zoo hatelyk als de openbare aankondingen van sterfgevallen," zeide iemand in een gezelschap, "want alle zonder uitzondering zyn voorbeelden van vroomheid en deugd en hebben zich in hun beroep, wat het ook geweest zy, onderscheiden. Slechts met ergernis kan ik dezelve lezen.

"O!" zeide M., "gy hebt toch lang zoo veel reden tot ergernis niet als de duivel. Wanneer deze ze leest, moet hy alle hoop verliezen, om slechts één zieltje voor zyn ryk te bekomen."

Onder alle de valsche Dauphins, zoogenaamde zonen van Lodewyk XVI, op eene wonderlyke wyze uit de gevangenis du Temple ontsnapt, en die, sedert Mathurin Bruneau den schoenlapper, van tyd tot tyd de algemeene aandacht hebben tot zich getrokken, is de merkwaardigste voorzeker die, welke zich thans in Engeland ophoudt, alwaar hy den titel van hertog van Normandye blyft voeren, terwyl de fransche politie hem als een vreemdeling, en wiens eigenlyke naam Naundorff is, van het fransche grondgebied verwyderd houdt. Mathurin Bruneau, de schoenlapper, had zyne proslieten. Er is geen kwakzalver, van welken aard ook, of hy vindt aanhangers, die gereed zyn geloof aan zyne verhalen te hechten en de merkwaardigheden van zyne aankondigingen te verspreiden. De verklaringen van den hertog van Normandye hebben zich, tot nu toe, bepaald tot gewone uitdrukkingen. Vermeenende ryp in jaren te zyn, en wars van de grootheden van deze aarde, beoogt hy slechts eene zaak, namelyk zyn stand aan een ieder bekend te maken, zonder zyne regten te willen uitoefenen. Intusschen leeft hy tamelyk wel te Londen, onder een klein getal aanhangers, die hem prins noemen, hem in zyne werkzaamheden, het tuinieren, behulpzaam zyn en zyne huishouding bezorgen.

Men zal zich de gebeurtenissen herinneren, welke by de eerste verschyning van den veronderstelden hertog van Normandye hebben plaats gehad. Er stond voor het hof van assises te Parys een valsche Dauphin te regt, die zich den naam van hertog van Richemond gaf, een verondersteld deelgenoot der gevangenschap van den ongelukkigen Silvio Pellico, van valschheid in geschriften beschuldigd; by die gelegenheid vertoonde zich voor de regtbank een welgekleed heer, met een gepoederd hoofd, en zoodanig gekapt, als tydens Lodewyk XVI gebruikkelyk was, en overhandigde aan den president van de regtbank een' brief geteekend: *de hertog van Normandië*, waarin deze pretendent zich, met al de kracht zyner verontwaardiging, tegen de aanspraken van den beschuldigde verzette, en verklaarde, dat hy zich des te beter kon verzekerd houden, dat deze niet de ware zoon van Lodewyk XVI was, daar hy zelf die ongelukkige prins was.

Men sloeg weinig acht op deze verklaring, die echter door een zeer eerbiedwaardig persoon was ingediend, en wiens bedoelingen zoo zedig mogelyk waren. Hoe deze persoon, die zich hertog van Normandye noemde, te Parys was gekomen, wist men niet; doch men vernam, dat hy gedurende eenige dagen geen ander verblyf had, dan de schaduw der boomen van het Wester Kerkhof, vervolgens een vlieringje in de straat *Ménilmontant*, en toen zyn spoed nog meer, door het aangroeijend getal zyner aanhangers, was toegenomen, betrok hy een voegzaam logement in den omtrek van de straat *du Bac*. Later gaven de pogingen van den veronderstelden zoon van Lodewyk XVI om zich door den staat te doen erkennen, en die, welke hy achtervolgelyk by de leden van het vroeger regerend huis deed, om tot proeven van vergelyking te worden toegelaten, aanleiding tot zyne verwydering uit Frankryk, op last van het gouvernement. Ten gevolge van een naauwkeurig onderzoek heeft men eindelyk vernomen, dat deze pretendent zekere Karel Willem Naundorff is, van israëlitische afkomst, en in pruissisch Polen geboren. Sedert zyne verwydering uit Frankryk heeft hy zich in Engeland gevestigd, en zet aldaar zyne rol voort. Om het getal zyner aanhangers te doen toenemen, heeft hy, naar men zegt, uitgedacht, een' geheimen omgang met hemelsche geesten voor te wenden en zich tot opperhoofd van eene nieuwe secte te verklaren. De instructie omtrent deze zaak heeft inderdaad ongeloofelyke bewyzen van ligtgeloovigheid opgeleverd en getoond, hoe verre een der eerbiedwaardigste personen der stad Versailles dezelve heeft gedreven. Over de beweegredenen ondervraagd wordende, die hem bewogen hadden, om aan de beweringen van den veronderstelden zoon van Lodewyk XVI geloof te slaan, heeft hy geantwoord:

In deze zaak, uit een menschelyk oogpunt beschouwd, bestaat meer donkerheid dan onwaarschynlykheid; doch ik geloof, dat de vinger Gods hierby zigtbaar is — Hoe zou men kunnen twyfelen, dat het Lodewyk XVII ware, daar Martin hem met dien naam heeft begroet.

Deze Martin nu is een landman uit la Beauce, die voor een' profeet wordt gehouden, en ook in die hoedanigheid zyn tydperk van beruchtheid had.

Van uit zyn tegenwoordig verblyf in Camberwell-Greenstreet te Londen, heeft de hertog van Normandye nog van tyd tot tyd van zich doen hooren en zyne aanhangers, door het uitgeven van brochures, van zyn bestaan kennis doen dragen. Eenige jaren geleden, heeft hy een dagblad voor zyne rekening doen uitgeven, dat echter slechts eenige maanden heeft bestaan, onder den titel van *het Regt;* later verscheen onder zyne leiding een maandschrift, getiteld: *De stem van den banneling*.

Onder alle de warme vrienden, die deze hertog van Normandye aan zyne zaak wist te verbinden, is voorzeker de heer Gruau de la Barre, advocaat en procureur des konings te Mainz, een der eerbiedwaardigsten. Niet tevreden zyn' post, zyn vaderland, zyn familie-betrekkingen aan hem te hebben opgeofferd, in wien hy, ter goeder trouw en met volkomen overtuiging, zynen meester, den zoon zyner wettige vorsten, aan welken hy steeds gehecht bleeft, ziet, is de heer Gruau de la Barre den pretendent naar Engeland gevolgd, na alle zyne goederen te hebben verkocht, waarvan het bedrag in de schatkist der hertogs is gestort.

Thans doet de meergezegde pretendent weder van zich spreken. De *Capitole* voert krachtig uit tegen den hertog van Normandye en de maandelyksche geschriften, die hy steeds in Frankryk laat verspreiden, en dien ten gevolge hebben de hertog en de heer Gruau de la Barre een proces van injurie tegen den verantwoordelyken redacteur van het genoemde dagblad ingesteld, hetwelk, in weêrwil, dat het dagblad reeds had opgehouden te bestaan, nog werd voortgezet; het hof heeft echter de klagers in hunnen eisch niet ontvankelyk verklaard.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Mei 1841.

ALZOO de persoon van BARTHOLOMEUS SENIOR jr., burger en ingezeten alhier, zich by rekwest aan den Hoog Edel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de door het Gouvernement dezes eilands aan hem in eigendom overgedragen lands slaven met namen BALMINA ISENIA en JOHANNES GIRIGORIE, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, in de dato deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 6 Mei 1841.

KRACHTENS eene by den Raad van administratie alhier van het pensioen fonds voor de W. I beambten, ontvangen dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt namens gemelden Raad hierby ter kennisse van de daarby belanghebbenden gebragt: dat alle beambten, officianten of geadmitteerden in deze kolonie en de daaraan onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, welke eene aanstelling, admissie als anderzins van het Gouvernement hebben verkregen, of op de uitoefening hunner functien eenen eed aan het Gouvernement hebben afgelegd, voor, zoo verre dezelve niet reeds als deelgeregtigden in het pensioen fonds voormeld zyn opgenomen, des verkiezende, zich aan de administratie alhier zullen kunnen adresseren ten einde tot de deelneming aan hetzelve fonds, het zy voor henzelven, het zy voor hunne natelatene betrekkingen te worden toegelaten, met bepaling echter, dat die deelneming in geen geval zal kunnen plaats hebben met terugwerking van den tyd dat zy hunne aanstellingen, beneficien, admissien hebben verkregen of zyn beëedigd, maar altoos te rekenen van den dag waarop zy de eerste bydragen aan het fonds hebben betaald.

De Boekhouder by de administratie
van het fonds alhier te lande,
A. BEAUJON.

WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings ontwaard hebbende, dat eenige ingezetenen strydig handelen met de bepalingen en den geest der publicatie van Zyne Excellentie den Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, dd. 22 October 1810, welke op den 22 Mei 1821, geamplieerd en eenigzins gewyzigd is geworden door eene nadere verordening, waarby de eigenaren van kanoos

1. verboden zyn, om de bedoelde vaartuigjes, voor zoo verre dezelven in de Stads Wyk- of districten voorhanden mogten zyn, langs het strand aan de Overzyde en op Pietermaay, met uitzondering nogthans van die plaatsen, welke tot het bedoelde einde door de uitgeduidde wet aangewezen zyn geworden, te houden,
2. bevolen zyn geworden, de gezegde kanoos, voor zoo verre zy in de buiten distrikten aanwezig mogten zyn, onder slot te houden,

heeft het noodzakelyk geacht, ter handhaving dezer allezins doelmatige maatregel, den belanghebbenden te kennen te geven, dat alle handelingen, welke van heden af te rekenen gepleegd mogten worden, strydig met de kennelyke strekking der hierin aangehaalde wettige voorschiften, ter kennisse der regterlyke magt zullen gebragt worden, ten einde derzelver overtreders, door de bereids vermelde publicatie van 22 October 1810 vastgestelde straf, mogen bedwongen worden.

Curaçao den 10 Mei 1841.
De Prokureur des Konings voormeld,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings maakt aan de ingezetenen bekend, dat het gedurende de maanden Mei, Juny, July en Augustus verboden is, de vischsoort *Sardyn* of *Sardientje* genaamd, te verkoopen, uitdeelen en ter spys te geven, en deelt hun mede, dat de overtreder dezer bepaling ten strengsten naar het voorschrift der wetten zal vervolgd worden.

Curaçao den 14 Mei 1841.
De Prokureur des Konings voormeld.
Mr. H. W. DE QUARTEL.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.